

PÂNĂ LA URMĂ PRINS

Nu se putea spune nimic deosebit despre copilăria lui Willie Sutton. Familia lui locuia într-o casă modestă, pe High Street. Tatăl lui era fierar. Familia părea fericită – mergeau la biserică, iar când veneau acasă, mama servea totdeauna un prânz deosebit.

Mama îl trimitea adesea pe Willie la băcănia din colț după cumpărături. Într-o zi, băiatul a șterpelit ceva și a băgat în buzunar, fără ca negustorul să-l vadă. Apoi, a mai făcut așa de câteva ori. Pasul următor a fost să „viziteze” magazinul noaptea. S-a strecurat prin geamul din spate și a furat banii care erau în casă. Nimeni nu l-a bănuit pe el. Ajungând la o anumită vârstă, Willie a descoperit că e mai ușor să furi decât să lucrezi. A mers din oraș în oraș, reușind să facă de fiecare dată spargerii din ce în ce mai mari. Uneori era prins și închis, dar de fiecare dată reușea să evadeze și își continua viața de jafuri.

Până într-o zi, când jocul s-a terminat. Cineva l-a recunoscut în metrou și a anunțat poliția. Willie Sutton a fost prins și instanța l-a condamnat la treizeci de ani de închisoare, pedeapsă ce urma să fie executată într-o închisoare de stat.

În anii de închisoare, Sutton și-a scris autobiografia. El știa că vor fi unii care îl vor privi ca pe un erou și care vor crede că, dacă el a reușit să scape de atâtea ori, vor putea și ei, dacă vor face la fel. El a dorit să-i avertizeze unde duce această cale. El a spus: „Eu am studiat hoția, așa cum studiază alți oameni dreptul sau contabilitatea. Am făcut din crimă o știință, și totuși am pierdut!”

Totdeauna, cei care calcă legea pierd. Într-o bună zi, păcatele lor vor fi descoperite, pentru că fiecare trebuie să se înfățișeze înaintea scaunului de judecată al lui Dumnezeu.

Ai încercat vreodată să ascunzi ceva ce ai făcut? De ce nu vrei să-ți mărturisești fapta aceasta înaintea ziiu judecătii, ca să poți primi iertare? Dacă ai furat ceva, dă înapoi sau gândește-te cum ai putea să plătești pentru lucrul respectiv. Cere-l lui Dumnezeu să te ferească să nu cumva să mergi pe urmele lui Willie Sutton.

– Știu totul despre ziua Tinei, chiar dacă ea a vrut să fie un mare secret că și-o va serba, zise Jeni cu un zâmbet triumfător.

– De unde știi? o întrebă tanti Mari.

– Azi, în pauză, când am mâncat ce îmi luasem de acasă, am stat cu Ștefi lângă pomul cel mare din curtea școlii, chiar lângă geamul clasei noastre. Și Tina a venit lângă geam să discute cu Clara. Geamul era deschis, așa că am auzit absolut tot. Știi, a zis că vrea să...

– Ei, ia stai o clipă, crezi că mă interesează să împartiți cu mine ceva de furat?

– Cum adică „ceva de furat”? Ce vrei să spui, tanti, ce, am furat eu ceva?!? Eram acolo cu Ștefania și, pentru că avem auzul foarte bun, am auzit ce spunea. Doar nu ai fi vrut să ne astupăm urechile?! Cine a pus-o să vorbească tare?

– Se poate să fie și cum spui tu, dar ea nu a știut că voi sunteți acolo, așa că nu aveți dreptul să-i aflați secretul. Cineva care trage cu urechea este la fel ca un hoț de buzunare, numai că el fură... secrete. Uite, dacă se întâmplă să-i cadă cuiva portofelul din buzunar pe stradă și tu îl iei și folosești banii pentru tine, ți se pare că e mai cinstit decât dacă ai fi băgat mâna în buzunarul omului să-i iei portofelul de acolo?

– O, nu! Bineînțeles că nu! I-aș da portofelul imediat! Sau, dacă nu aș mai putea să i-l dau atunci, l-aș păstra, fără să mă ating de el, până când i l-aș putea da înapoi.

– Tot așa ar trebui să faci și cu secretele pe care le afli întâmplător, care le „scapă” oamenilor, iar tu „le aduni” imediat. De ce crezi că ești mai îndreptățită să te folosești de ele decât de banii dintr-un portofel pe care cineva „il scapă” în același fel?

– Cred că ai dreptate. Ar trebui să nu spun nimănui nimic despre secretul Tinei și despre serbarea zilei ei de naștere. Nu trebuie să stric surpriza pe care vrea să ne-o facă!

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

>>

1

Duminică

IATĂ PĂREREA MEA

>> La scurt timp după moartea lui Moise, când poporul Israel era sub conducerea lui Iosua, Dumnezeu a dat instrucțiuni speciale pentru cucerirea cetății Ierihon. Poporul trebuia să dea ocol cetății, în sunetul trâmbițelor, și zidurile aveau să cadă.

>> Dar nimeni nu avea voie să ia nimic din cetate, ca pradă de război. „Cetatea să fie dată Domnului spre nimicire, ca și tot ce se va afla în ea... Feriți-vă numai de ceea ce este dat spre nimicire...” (Iosua 6,17-19).

>> După această mare biruință asupra Ierihonului, israeliții au vrut să cucerească cetatea Ai. Au trimis o mică armată, care a fost însă respinsă și pusă pe fugă în mod rușinos. Au și murit destui soldați. Iosua l-a întrebat pe Domnul: „Ce am greșit?” Care fusese greșeala lui Israel?

2

Luni

CE ÎNCEARCĂ EI SĂ SPUNĂ?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebirile? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

>> „Furtul este un păcat grav fiindcă lovește în datoria de a fi drept și a iubi pe aproapele nostru. Deci datoria creștinului este să-și câștige cele de trebuință numai prin munca cinstită și nicidecum să-și însușească pe nedrept lucrurile străine.” – P. Williams, predicator

>> „Se pune întrebarea: 'Cum își va ține tânărul curată cărarea?' și este dat răspunsul: 'Îndreptându-se după Cuvântul Tău'. Tânărul care își alege drept ghid Biblia nu va da greș pe calea datoriei și siguranței. Acea carte binecuvântată îl va învăța să își păstreze integritatea caracterului, să fie sincer, să nu înșele. 'Să nu furi' este o poruncă ce a fost scrisă cu degetul lui Dumnezeu pe tablele de piatră; și totuși cât de mulți sunt cei care consideră furtul o practică scuzabilă!’ – Ellen White, scriitoare inspirată

>> „În această constrângere sunt cuprinse atât păcatele publice, cât și cele particulare. Porunca a opta condamnă răpirea de oameni și comerțul cu sclavi și interzice războaiele de cucerire. Ea condamnă furtul și tâlhăria. Ea cere o cinste deplină în cele mai mici amănunte ale problemelor vieții. Ea osândește îmbogățirea peste măsură și necinstită în afaceri și cere plata dreaptă a datoriei și a salariilor. Ea declară că orice încercare de a obține foloase personale de pe urma neștiinței, slăbiciunii sau nenorocirii altora este trecută ca înșelăciune în cărțile din cer.” – Azsmr

Notează propriul citat.

Ce spun eu...

>>

3

Marti

CE IMPORTANTĂ ARE PENTRU MINE?

- >> La începutul Bibliei, se vorbește despre dreptul de întâi născut – ceva ce aparținea celui mai mare dintre băieții din familie.
- >> Dreptul de întâi născut însemna:
1. o binecuvântare specială; 2. răspunderea de a fi capul întregii familii, conducătorul și preotul ei; 3. o parte dublă de moștenire din averea părinților.
- >> Isaac și Rebeca au avut doi fii gemeni: Esau și Iacov. Esau era mai mare cu câteva minute decât fratele său, așa că lui i se cuvenea dreptul de întâi născut. Totuși, înainte de nașterea băieților, Dumnezeu îi spusese Rebecăi: „Unul... va fi mai tare decât celălalt. Și cel mai mare va sluji celui mai mic” (Geneza 25,23).
- >> De aici, mama a înțeles că Iacov trebuia să primească dreptul de întâi născut. Iacov era preferatul Rebecăi și, de când era mic, mama îi cultivase dorința de a căpăta el dreptul de întâi născut. Așa că, mai tot timpul, Iacov se gândea și își făcea tot felul de planuri cum să pună mâna pe acest drept, care, de fapt, nu i se cuvenea lui. Ultima parte a capitoului 25 din Geneza ne arată cum și-a adus el la îndeplinire aceste planuri.
- >> Este adevărat că Dumnezeu făgăduise că Iacov va primi dreptul de întâi născut, dar Rebeca și Iacov nu au avut încredere că Dumnezeu își va împlini această făgăduință și, pentru a „rezolva” ei lucrurile, au călcat mai multe porunci ale lui Dumnezeu. Practic, prin această înșelătorie, Iacov și-a însușit ceva ce nu era încă al lui.

4

Miercuri

DUMNEZEU SPUNE...

- >> **Exod 20,15**
„Să nu furi.”
- >> **Exod 21,16**
„Cine va fura un om și-l va vinde sau îl va ține în mâinile lui să fie pedepsit cu moartea.”
- >> **Exod 22,1**
„Dacă un om fură un bou sau o oaie și-l taie sau îl vinde, să dea cinci boi pentru boul furat și patru oi pentru oaia furată.”
- >> **Levitic 19,11**
„Să nu furați și să nu mințiți, nici să nu vă înșelați unii pe alții.”
- >> **Ieremia 7,8.9**
„Dar iată că voi vă hrăniți cu nădejdi înșelătoare, care nu slujesc la nimic. Cum? Furați, ucideți... jurați strâmb..., mergeți după alți dumnezei pe care nu-i cunoașteți!...”
- >> **Romani 13,9**
„De fapt: '... să nu furi, să nu faci nicio mărturisire mincinoasă, să nu poțestești' și orice altă poruncă mai poate fi se cuprind în porunca aceasta: 'Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.'”
- >> **1 Corinteni 6,9.10**
„Nu știți că cei nedreți nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu? Nu vă înșelați în privința aceasta... nici hoții, nici cei lacomi, nici bețivii, nici defăimătorii, nici hrăpăreții nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu.”

5

Joi

CE ÎMI SPUNE ACEST LUCRU?

- >> Esau a fost atât de mândru că fratele lui îi luase prin vicleșug binecuvântarea, încât Iacov a trebuit să plece de acasă. S-a dus în Padan-Aram, la fratele mamei lui, și acolo a cunoscut-o pe Rahela, cu care a vrut să se căsătorească și pentru care a trebuit să muncească șapte ani pentru Laban. Desigur că, în ziua nunții, Iacov a fost foarte emoționat și i-a făgăduit miresei sale, care era acoperită cu un văl gros, că o va iubi toată viața, că o va respecta și va avea totdeauna grijă de ea. Dar, după ce s-a terminat ceremonia și mireasa și-a luat vălul de pe față, Iacov a descoperit că socrul său îl înșelase – mireasa nu era Rahela, ci sora ei mai mare! Iacov a fost furios, s-a simțit tras pe sfoară. Dar nu făcuse și el la fel cu fratele său?
- >> După o săptămână, Iacov s-a putut căsători și cu mult dorita Rahela, pentru care a mai muncit la socrul lui încă șapte ani!
- >> Lucrurile nu au mers prea bine, așa că Iacov s-a hotărât pe la o vreme să-și ia familia, de acum destul de numeroasă, și să plece de la Laban. Laban a aflat câteva zile mai târziu de plecarea lor, pentru că plecaseră în lipsa lui, și a pornit să-i urmărească. Când i-a ajuns, Laban a spus: „Mâna mea este destul de tare ca să vă fac rău; dar Dumnezeul tatălui vostru mi-a zis în noaptea trecută: 'Ferește-te să vorbești de rău sau de bine lui Iacov'”. Nici Laban nu a fost prea mulțumit. Avea și el motivele lui (Geneza 31,30-34). Se pare că de ambele părți a existat necinste și înșelătorie. Până la urmă, „ce seamănă omul, aceea va și culege”.

6

Vineri

CUM PROCEDEZ?

- >> Răspunde la următoarele întrebări, după cum e cazul, cu: Niciodată, Uneori, Totdeauna.

– Dacă iei un creion roșu de pe o bancă și ai nevoie de el să mai faci niște sublinieri, îl vei pune la tine în penar?

– Dacă profesorul nu a observat niște greșeli pe care le-ai făcut la o lucrare și ți-a dat o notă mai mare decât ar fi trebuit, îi atragi atenția?

– Dacă ți se cere să citești două sute de pagini dintr-o lucrare și tu nu citești decât o sută cincizeci, iar peste restul treci doar răsfoindu-le, vei spune că ai citit tot?

– Dacă mergi la cumpărături, iar vânzătorul îți dă din greșeală restul mai mult cu zece mii de lei, îi atragi atenția?

– Dacă găsești în clasă un pix frumos, pe care, evident, nu este scris numele proprietarului, încerci să afli al cui este, ca să i-l dai înapoi?

– Dacă într-o zi găsești un portofel plin cu bani în care nu este niciun act de identitate, îl duci la poliție?

– Dacă ești laudat pentru ceea ce doar tu știi că nu este meritul tău, recunoști lucrul acesta?